

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Sies 12. De separatione reproborum ab electis in iudicio extremo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Martius,

ciperet, peccata sua palliare, ut ea liberius committere possit; cum Iudex ei ob oculos ponet, vitam ipsius non fuisse, nisi fallaciam & errorem? an non & ego multum ex hac cæcitate participo? an ideo usque agnoscere cunctabor, cum remedium amplius non erit malo?

Pete à Deo, ut lumine gratiæ suæ te illustret ad dissipandas tenebras, quas philautia animæ suæ offundit.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me. *Psal. 18. v. 18.*

Unde non videt? gravatur oculus multis peccatis. *August. in Psal. 39.*

DIES XII.

De separatione reprobarum ab Electis.

In iudicio extremo.

I.

Tunc, inquit sacrae Paginae, Angeli separabunt oves ab hædis; electos videlicet à reprobatis, ut in iudicio illos ad dextram, & hos ad sinistram statuant. Separatio crudelis his, illis verò grata distinctio! in hac vita boni permixti sunt malis;

si qua est præ eminentia, ea plerumque malis faver: eaque de re injusta est, quia sæpe à scelere originem suam trahit. Vana est, quia plerumque aut favoris, aut cæcæ fortunæ est effectus. Frivola est, quia alio sæpe fine, quàm vanis titulis non terminatur. Brevissima est, quia in morte finitur, quæ potentissimos Monarchas cum sæce hominum confundit: sæpe funesta est, quia non sentit, nisi ad alendam magnatum superbiam, eosque periculo exponendos Confusionis cum reprobatis olim incurrendæ.

II. E contrario distinctio, quæ fiet hominum proborum in magna illa die, justissima erit, quia DEUS non minus justus, quàm perspicax ejusdem futurus est author; nec ullam, nisi meriti, & virtutis habebit rationem. Angeli, qui ejus executores erunt, in hac innumera multitudine aliquem ultimæ fortis, sed vitæ puræ, & sanctæ hominem secernent, qui magnatum mundi calcet vertices. Hos verò opprobrijs immeritos relinquent, illo ad dexterâ regis gloriæ collocaro. In quantum hoc illi honorem, illis verò Confusionem ceder & desperationem? hæc distinctio erit solida: neque enim vano titulo, nec frivolo honore, sed felicitate infinita gloriæ æternæ termina-

P

tur.

Martius.

rum. Denique firma erit, & constans, quia tam diu durabit, quam diu DEUS, qui ipse est principium, & objectum. Et quemadmodum illius Regnū finem non habebit, sic honores, & remunerationes, quas electis suis largietur, nunquam finientur.

III. An tunc Evangelij nos pudebit? an non erubescemus Magistrum nostrum agnoscere, & Christianis accenseri? quid tunc non ageremus, ut beatæ hujus distinctionis participes fieremus, ut è parvo illo numero essemus? qualia desideria non concipiemus? quanto opere laborabimus, ut ex illa damnatorum turba nos eripiamus? at vana desideria! inutiles conatus! quia alieno tempore fiunt. SS. Angeli illos populorum domitores, illos Reges, velut miseros abigent, & repellent. Impius ille dives videbit Lazarum, Herodes Joannem Baptistam, Nero Petrum & Paulum triumphantes, & ad dexteram supremi judicis collocatos, imò & judicum munere fungentes; dum ipsi à divino conspectu repulsi ad sempiternas misérias condemnabuntur. Hos, inquam, videbunt, & in rabiem agentur: *Peccator vilebit, & irascetur.* Quanta mutatio! Princeps iste; felix iste, & sceleratus, iste tantæ autoritatis vir tibi nunc invidiam creat. *Iustus iste*

Psal. III.
v. 10.

iste tantopere vexatus, & contemptus ad **Martius.**
miserationem te nunc mover. Utrius
partis sortem runc eligere malle? Utra
melior tibi modò videtur? futura è præ-
senti pendet. Elige.

Statue non erubescere Evangelium, pleno ore
virtutis sectatorem te profiteri; & honori tibi
ducere, quòd Christi sis assecla; cùm hoc sit
medium, ut te in extremo iudicio agnoscat, te
unum è suis esse,

Non erubesco Evangelium. Rom. i. v. 16.

Non erubescas prædicare, quòd nòsti
defendere etiam inrer blasphemos, quòd
credidisti. Aug. in Psal.

DIES XIII.

De igne inferni.

I.

In inferno ignis erit, qui reprobos torque-
bit. Fides hoc docet, & ratio perlua-
dere nobis debet. Maximis malis, ut est
peccarum, maxima pæna jure debetur;
neque ingenium humanum graviorem,
quàm pænam ignis concipit. At qua ra-
tione ignis corporeus animam spiritualem
torquere potest? quòd hoc fiat, non capio.

P 2

Sed